

वा० रा०

॥१०९॥

कल्पिते इहैवकृते येन कर्त्रा यत्र देशे ॥२५॥ कल्याणं तत्वाख्यानरूपं दाहएव मेदिव्यज्ञानसाधनं तत्कुरु ततः परं सर्वैवक्ष्यामीत्याह ॥ एवमिति ॥ कुशलोवक्ता ॥ वक्तृताचा-
तुर्यवान् ॥२६॥ वक्तारं प्रशस्तवक्तारं ॥२७॥ यस्तां सर्वेतिशेषः ॥ तत्परं दाहात्परं ॥२८॥ २९॥ विज्ञानमर्तोद्विग्यविषयं स्वकृतेनानुचितकर्मणा ॥३०॥ ३१॥ ३२॥

धक्ष्यामस्त्वांवयंवीरश्वभ्रेमहतिकल्पिते ॥ सत्वंसीतांसमाचक्ष्वयेनवायत्रवाहता ॥२५॥ कुरुकल्याणमत्यर्थंयदिजानासितत्त्वतः ॥
एवमुक्तस्तुरामेणवाक्यंदनुरनुत्तमं ॥२६॥ प्रोवाचकुशलोवक्तावक्तारमपिराघवं ॥ दिव्यमस्तिनमेज्ञानंनाभिजानामिमैथिलीं ॥
॥२७॥ यस्तांवक्ष्यतितंवक्ष्येदग्धःस्वरूपमास्थितः ॥ योभिजानातितद्रक्षस्तद्वक्ष्येरामतत्परं ॥२८॥ अदग्धस्यहिविज्ञातुंशक्तिरस्तिन
मेप्रभो ॥ राक्षसंतुमहावीर्यंसीतायेनहतातवा ॥२९॥ विज्ञानंहिमहद्भूषंशापदोषेणराघव ॥ स्वकृतेनमयाप्राप्तंरूपंलोकविगर्हितं ॥३०॥
किंतुयावन्नयात्यस्तंसविताश्रांतवाहनः ॥ तावन्मामवटेक्षिम्वादहरामयथाविधि ॥३१॥ दग्धस्त्वयाहमवटेन्यायेनरघुनंदन ॥ व-
क्ष्यामितंमहावीरयस्तंवेत्स्यतिराक्षसं ॥३२॥ तेनसख्यंचकर्तव्यंन्याय्यवृत्तेनराघवं ॥ कल्पयिष्यतितेवीरसाहाय्यंलघुविक्रम ॥३३॥
नहितस्यास्त्यविज्ञातंत्रिषुलोकेषुराघव ॥ सर्वान्परिवृतोलोकान्पुरावैकारणांतरे ॥३४॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० आर० एकसप्ततितमः
सर्गः ॥७१॥ ॥७२॥ एवमुक्तौतुतौवीरौकबंधेननरेश्वरौ ॥ गिरिप्रदरमासाद्यपावकंविससर्जतुः ॥१॥ लक्ष्मणस्तुमहोल्काभिर्ज्व-
लिताभिःसमंततः ॥ चितामादीपयामाससाप्रजज्वालसर्वतः ॥२॥ तच्छरीरंकबंधस्यघृतपिंडोपमंमहत् ॥ मेदसापच्यमानस्यमंदं
दहतपावकः ॥३॥ तेन योराक्षसं ज्ञास्यति तेन न्याय्यवृत्तेन नीतिमच्चरित्रेण ॥३३॥ कारणांतरे कस्मिंश्चिन्निमित्ते जातेसतीत्यर्थः ॥३४॥ इतिरामाभि० वा०

आर० एकसप्ततितमःसर्गः ॥७१॥ ॥७२॥ प्रदरं गर्तमासाद्य कबंधं प्रापय्य सर्वतःकाष्ठानि दत्वा तत्राग्निं ददतुः ॥१॥२॥ मेदसा पूर्णस्येतिशेषः ॥ मेदःपूर्णत्वान्मंददा-
हः ॥ दहत ॥ अदहत ॥ ३ ॥

आ० कां०

॥१०९॥